

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Νο. 54/18-4-2011

ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΡΟΠΟΣ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ!

ΕΜΠΑΙΓΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ-ΠΩΣ ΑΠΑΝΤΑΜΕ;

Η Γαλλική διοίκηση της Εμπορικής Τράπεζας έδειξε για άλλη μια φορά το **αντεργατικό πρόσωπό** της στην τριμερή σύσκεψη για τη μονιμοποίηση των νέων συναδέλφων που **πραγματοποιήθηκε** στο Υπουργείο Εργασίας την περασμένη Τρίτη. Αυτή τη φορά η άρνηση των εκπροσώπων της εργοδοσίας να συζητήσουν ήταν τόσο απόλυτη και δεν άφηνε κανένα περιθώριο αυταπάτης ακόμη και σε εκείνους κι εκείνες που πριν από τη συνέλευση της 4^{ης} Δεκεμβρίου 2011 (η συνέλευση του μεγάλου ΟΧΙ) νόμιζαν ότι έπρεπε να πάμε στον ψευδοδιάλογο-εκβιασμό για τον Οργανισμό Προσωπικού. Η γνώση και η εμπειρία πρέπει να αποτελούν το μπούσουλά μας εφεξής. **Αν δούμε λίγο γύρω μας και αν μελετήσουμε κριτικά** τις διάφορες ιστορικές μάχες που έχει δώσει το συνδικαλιστικό κίνημα στην Ελλάδα και διεθνώς απέναντι σε σκληρότερους εργοδότες που δεν έδειχναν κανένα έλεος **θα διαπιστώσουμε ότι τα συνδικάτα νικούσαν** ορισμένες φορές αφήνοντας στις νεότερες γενιές τις κατακτήσεις (πενθήμερο, συνεχές 8ωρο, κοινωνική ασφάλιση, ανθρώπινους ρυθμούς εργασίας κ.ά). **Κλασσικό τέτοιο παράδειγμα αποτελεί ο σύγχρονος και επιτυχημένος αγώνας των συμβασιούχων** του δημοσίου που επί χρόνια κινητοποιούνται με διάφορες μορφές αγώνα (καταλήψεις δημαρχείων όπως της Αθήνας και των Ιωαννίνων, μαζικότητες πανελλαδικές συγκεντρώσεις και πορείες, καθώς και με άλλες συμβολικές ενέργειες που προσελκύουν το φως της δημοσιότητας) **και οι οποίοι νίκησαν χτες με την απόφαση της ολομέλειας του Αρείου Πάγου**. Η απόφαση αυτή δικαιώνει τον αγώνα 2 συμβασιούχων-καθαριστριών του ΟΠΑΠ, «ανοίγοντας νομολογιακά το δρόμο για τη μονιμοποίηση χιλιάδων συμβασιούχων στο Δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα», όπως εκτιμούν δημοσιογράφοι οικονομικών εφημερίδων και διαδικτυακών ιστοτόπων. Μας δείχνουν κι εμάς ότι με αλληλεγγύη, επίμονο, σκληρό και μαζικό αγώνα μπορούμε να κερδίσουμε την ένταξη των νέων συναδέλφων στον Οργανισμό Προσωπικού, **για να σταματήσει εδώ και τώρα ο εμπαιγμός και η διάσπαση των εργαζομένων στην Εμπορική. Πάνω σε αυτή τη λογική πρέπει:**

- Να κινητοποιηθεί ο Σύλλογος και όλοι μας στην κατεύθυνση της **δημοσιοποίησης του θέματος των νέων συναδέλφων**.
- Να πάρει διαστάσεις το θέμα με συνεντεύξεις τύπου χρήση διαδικτυακών μέσων και κοινωνικών δικτύων κ.ο.κ.
- **Να γίνουν** συμβολικές επικοινωνιακές **αλλά** και δυναμικές ενέργειες,
- Να **συντονιστούμε με τις κινητοποιήσεις των συμβασιούχων άλλων τραπεζών (π.χ. Σύλλογος Ethnodata) και κλάδων και να αναδείξουμε το συνολικότερο πρόβλημα της επισφαλούς απασχόλησης σε συνεργασία με ΓΣΕΕ-ΟΤΟΕ-ΕΚΑ.**

Συναδέλφοι,

Είναι προφανές ότι δεν μπορούμε να προχωρήσουμε στο εν λόγω θέμα μόνο με νομική και χωρίς καθόλου συνδικαλιστική πίεση. Άραγε γι' αυτό επιμένουν ακόμα οι ΔΗΣΥΕ/ΔΑΚΕ στις νομικές παρεμβάσεις και μόνο;

ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΜΙΣΘΩΝ-ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΩΡΑ!

Η διοίκηση της Γενικής Τράπεζας πρώτη εκδήλωσε τη διάθεση να χρησιμοποιήσει το Μνημόνιο και το νόμο που ψήφισε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τον οποίο υιοθετήθηκαν οι επιχειρησιακές συμβάσεις σε βάρος των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας στο όνομα της αποφυγής

απολύσεων αλλά και για λόγους ανταγωνιστικότητας. Έστειλε αρχικά «εξώδικη πρόσκληση» στον σύλλογο υπαλλήλων της για «διαπραγματεύσεις» μείωσης των μισθών κατά 10%. Αυτή η ενέργεια συνοδεύτηκε από την «πρόταση» των τραπεζιτών στην συνάντηση με την αντιπροσωπεία της ΟΤΟΕ για μειώσεις των βασικών μισθών των κλιμακίων και του επιδόματος πολυετίας. Επίσης, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μεταρρύθμισε το πλαίσιο λειτουργίας του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας (ΟΜΕΔ) δίνοντας δικαίωμα και στους εργοδότες, στο πλαίσιο της «εξισορρόπησης του δικαιώματος εργοδοτών και εργαζομένων», να προσφεύγουν στον Οργανισμό. Έτσι, η διοίκηση της Γενικής Τράπεζας αξιοποίησε τη διέξοδο αυτή προσφεύγοντας στον ΟΜΕΔ μετά την άρνηση των τραπεζοϋπαλλήλων για διαπραγμάτευση υπό τέτοιες συνθήκες. Οι εργοδότες δεν κάθονται πια με σταυρωμένα χέρια περιμένοντας την ψήφιση των νόμων του Μνημονίου κι επιτίθενται κατά μέτωπο. Η στρατηγική του «διαίρει και βασίλευε» (διάσπαση των εργαζομένων ανά είδος σύμβασης, σε παλιούς, λιγότερο παλιούς και νέους ασφαλισμένους, ανά κομματική ένταξη κ.ά.) έχει αποδειχθεί αποτελεσματική τόσο για την κυβέρνηση όσο και για τους εργοδότες. Παράλληλα οι εργοδότες «κάνουν συνδικαλισμό» και «ενσταλάζουν επιχειρηματική ιδεολογία» στους εργαζόμενους, ενώ σε αυτό το επίπεδο οι σύλλογοι και η ΟΤΟΕ αδρανούν με ευθύνη των κυρίαρχων κομματικών παρατάξεων ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ και καθαρά εργοδοτικών συλλόγων ορισμένων ιδιωτικών τραπεζών. Τέλος στο θέμα της κλαδικής συλλογικής σύμβασης πρέπει να διαδηλώσουμε τη διάθεσή μας να μην αφήσουμε σε «χλωρό κλαρί» τις εργοδοσίες και την κυβέρνηση που τις ενθαρρύνει με την πολιτική της. Το συνδικαλιστικό κίνημα στις τράπεζες έχει καθήκον να προσανατολίσει τη δράση του αφενός στην αλλαγή του ρόλου και της λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος συνολικά και αφετέρου στην αποτελεσματική αντιμετώπιση των εργοδοτικών και κυβερνητικών επιθέσεων στις εργασιακές σχέσεις και τις αμοιβές μας. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αφήσουμε τις κυρίαρχες παρατάξεις σε σύλλογο και ΟΤΟΕ να μπουν σε μια διαδικασία μειοδοτικής διαπραγμάτευσης με τις εργοδοσίες.

Απαιτούμε

- Την ενεργητική - αγωνιστική διεκδίκηση μισθολογικών αυξήσεων στη βάση της αναπλήρωσης τουλάχιστον των απωλειών λόγω του υψηλού πληθωρισμού και σε αντιπαράθεση με τη συνεχιζόμενη κερδοφορία των τραπεζών.
- Την άμεση κοινωνικοποίηση-εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος υπό εργατικό έλεγχο καθώς επίσης και το δραστικό έλεγχο και περιορισμό της αυθαιρεσίας σε όλα τα επίπεδα του τραπεζικού κατεστημένου.
- Τον άμεσο συντονισμό της ΟΤΟΕ με άλλες Ομοσπονδίες εργαζομένων που βρίσκονται σε διεκδίκηση ΣΣΕ από τους εργοδότες τους, ανεξάρτητα από τις πρωτοβουλίες της ΓΣΕΕ,
- Την έναρξη συνομιλιών με παραγωγικούς κλάδους για τη χρηματοδότηση της οικονομίας, την αντιμετώπιση του εφιάλτη της ανεργίας και την από κοινού αντίδραση στην προκλητική χρηματοδότηση ύψους 100 δισεκ. ευρώ (ένα μνημόνιο σχεδόν) των τραπεζών, που έχει ως αποτέλεσμα να διατηρείται απρόσκοπτα, ακόμη και στις σημερινές συνθήκες, η αντικοινωνική τους κερδοφορία.

Εμείς επιμένουμε να λέμε ότι η ζωή δεν τελειώνει εδώ. Οι αγώνες μας είναι δίκαιοι και μπορούμε να νικήσουμε. Η ανύσταση των ονείρων είναι υπόθεση όλων μας.

**ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥΣ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΥΣ
ΑΝΟΙΓΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΜΕΡΕΣ**

ΕΝΙΑΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ

εργαζομένων στην Εμπορική Τράπεζα

Webpage <http://www.easp.gr> Blog <http://easpeporiki.wordpress.com>

Facebook EASP EMPORIKI και για σύντομα μηνύματα <https://twitter.com/EASPEMPORIKI>